

ΦΕΒΡ.
24
19:30

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ ΝΑ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ
Τμήμα Μεσογειακών Σπουδών - Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Εαρινό εξάμηνο 2020-21

Κύκλος Διαλέξεων

“Γλωσσικές ποικιλίες στη Μεσόγειο: σύγχρονες προσεγγίσεις”

ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγήτρια, Τμήμα Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας, ΕΚΠΑ

Συντονισμός: Ελένη Καραντζόλα, Καθηγήτρια ΤΜΣ

«Συγκριτική εξέταση της σύνθεσης στην ελληνική και την ιταλική»

Η νέα ελληνική και η ιταλική εμφανίζουν αρκετά κοινά χαρακτηριστικά στις μορφολογικές διαδικασίες της κλίσης και της παραγωγής. Ωστόσο, η διαδικασία της σύνθεσης διαφέρει σημαντικά στις δύο γλώσσες. Περιγράφονται: α) η διαφορετική θέση της κεφαλής των συνθέτων λέξεων, β) η μεγάλη παραγωγικότητα της σύνθεσης στην ελληνική έναντι της σχετικά περιορισμένης στην ιταλική, γ) η σύνθεση μεταξύ θεμάτων στην ελληνική έναντι της σύνθεσης μεταξύ λέξεων στην ιταλική, και δ) η ύπαρξη του συνθετικού φωνήεντος -ο- στην ελληνική έναντι της απουσίας συνθετικού φωνήεντος στην ιταλική.

Υποστηρίζεται ότι ο κυριότερος ερμηνευτικός παράγοντας αυτών των διαφορών είναι ο διαχρονικός. Συγκεκριμένα, οι δύο γλώσσες διαφοροποιούνται ως προς τη σύνθεση λόγω της διαφορετικής παραγωγικότητας της σύνθεσης στις παλαιότερες φάσεις τους (αρχαία ελληνική και λατινική), αλλά και λόγω της αυξημένης αναλυτικότητας της ιταλικής κατά την ανάδυση της από τη μεσαιωνική λατινική, αναλυτικότητα η οποία χαρακτήρισε και την νέα ελληνική σε σχέση με την αρχαία, αλλά σε πολύ μικρότερο βαθμό.

<https://aegean-gr.zoom.us/meeting/register/tJ0pd-irqzkuHtMO8nhFa1I38y7BdpjOMwWX>